

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Et helligt liv, en salig død

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726735307584/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

3. Og faaer haand siden dødens bud,
 O tænk, hvor sødt det smager,
 At haand har holdet fast ved GUD
 I fristelser og plager,
 Ja, hvordan det gik op og ned,
 Haand dog en god samvittighed
 Beholdt ved JESU naade.

4. At have strjdit den gode striid
 Og løbet ufortrøden
 Paa troens vey til sidste tiid.
 Hvad er det sødt i døden!
 Vel den, sin HERRER tro har tient,
 Sit ærinde saa vel fuldendt,
 Og bort i fred kand fare.

5. O Simeon! du hiertens mand,
 O tusind fold til lykke,
 Du prydel har din tiid og stand
 Med heffighedens smykke,
 Du lod en himmel-vandring see
 Til alderdommens sidste snee,
 Og tiende GUD paa jorden.

6. At verdens Frelser var din skat,
 Du brugte dine kræfter
 At tiene HERREREN dag og nat,
 Det stræbte du kun efter,
 Du gik al verdens lyst forbi,
 Og naade paa den trange stie
 En sød og salig ende.

7. Hvad under da, at dødens råd
 Dig ey forfærde kunde,
 Du gik til hendes port saa glad
 Som fugl i frydens lunde,

4, 1-3: 1. Tim. 6, 12; 2. Tim. 4, 7. — 4, 4: *haand* hvor. — 4, 7: *i fred* som Simeon, om hvem de følgende vers handle, Lk. 2, 25 flg., især v. 29. — 5, 1: *hiertens* kære. — 7, 1: *dødens råd* herred. — 7, 9: *hendes* dødens.